Harilastiftelsen HÅP

OKTOBER 2026 • ÅRGANG 27

Vaktskifte i stiftelsen – fra side 36

Agape og Sosnovy Mys – fra side 8

www.hsh.no

Harilastiftelsen HÅP

«Harilastiftelsen Håp» er en stiftelse som ble etablert for å gi hjelp til vanskeligstilte i Vyborg/St. Petersburgområdet i Russland. I dag driver vi hjelpearbeid i Russland, Estland, Israel og Norge.

Gjennom arbeidet vårt håper vi å kunne nå enda lengre ut med evangeliet om Jesus, og få dele hva Gud gjør gjennom den tjenesten vi ved Guds nåde får stå i.

Å være en stiftelse betyr at det er en regnskapsfører og revisor utenom styret.

Harilastiftelsen Håp støtter følgende prosjekter

- Vårsol Farm m/bibel- og landbruksskole i Taitsy
- Dikoni i Vyborg
- Lada-senteret i Sovetsky/Tokarevo/Djatlovo
- Barnebyen Vårsol i Taitsy
- Barnesanatoriet Sosnovy Mys og Agape i Vyborg
- Krisesenter for kriserammede mødre med barn
- Boliger for fattige og vanskeligstilte i Vyborg
- Omsorgssenter for eldre i Taitsy
- Tuberkulosesykehuset i Vyborg
- Nytt Liv senteret utenfor St.Petersburg
- Jødene i Vyborg
- Exodus-arbeidet
- Barnebyen Neve Michael i Israel
- Abrahams Telt i Israel
- Baptistkirken i Vyborg
- Den Lutherske kirken i Vyborg
- Den Lutherske kirken i Primorsk
- Fengselet i Vyborg
- Kvinnefengselet utenfor St.Petersburg
- Fengsel nr.5-isolatet i St.Petersburg
- Bolighjelp
- Bibelspredning
- Matposer til enkeltmennesker/familier
- Lønner ungdomsarbeidere
- Hjelpesendinger til Russland
- Hjelpesendinger til Estland

Innhold

Leder 3
Andakt 4
Dikoni 5
Agape og Sosnovy mys 8
Barnebyen vårsol 11
Sosialsenteret Lada 16
Primorsk 18
Baptistkirken 20
Den lutherske kirke i Vyborg 21
Barnebyen Neve Michael 24
Abrahams telt 28
Nytt liv senteret 32
Vaktskifte 36
Tur mai 2026 38
Misjonsfest 42
Takk for støtten 44–45
Kunngjøringer 46–47

Følg Harilastiftelsen Håp

Følg oss på Facebook
– i gruppen «Harilastiftelsen Håp»

Følg oss på hjemmesiden:
www.hsh.no

Styret består av:
Steinar Harila (leder), Sigbjørn Handeland, Jostein Morlandstø, Erik Eftevåg, Kathrine Alsand, Peder Almedal

Redaksjon: Ingebjørg Sundtjønn

Grafisk produksjon: Skipnes AS

Opplag: 5 500

Svanemerket
Trykksak
2041 0731

KLIMANØYTRALT TRYKK
WORLD LAND TRUST™
www.carbonbalancedprint.com
CBPNORD00102

HÅP

Peder Almedal
Leder for Harilastiftelsen HÅP

Denne første lederartikkelen min vil eg bruke til å seie litt om håp. Det er eit flott namn som styret har gitt stiftelsen. Og det fortel mykje om det vi har til oppgåve her i verda anten der vi er til dagleg, når vi forkynner og vårt arbeid i organisasjonen elles. Vi er sette til å formidle håp. Håp som går lenger enn det håpet vi snakkar om i denne verda. Der kan det vere håp om meir løn, nye vegar, om seier i sport eller kjærlighet. Då Jens Stoltenberg skulle halde tale som ny statsminister fekk han spørsmålet: Du skal vel tale om håp? Og svaret var: «Ja, selvfølgelig» Martin Luther sa: «Alt som bli gjort her i verden, blir gjort ved hjelp av håp.» Og eit finsk ordtak lyder slik: «Mister du penger, mister du ingenting. Mister du ære, mister du mye. Mister du håpet, mister du alt.»

Når eg skal seie noko om håpet her må eg sjølvsagt skunde meg å seie at håpet knytt til kristen tenking går langt utanpå alt håp i denne verden. Håpet knytt til frelsaren vår, Jesus, gir lyse framtidsutsikter for syndaren. Han er håpets Gud og han held det han lovar.

Ef. 1,17-19: Eg bed om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlegdomens Far, må gje dykk visdoms og openberrings Ande til kunnskap om seg, og gje dykkar hjarto opplyste augo, så de kan skjøna kva for von han har kalla dykk til, kor rik på herlegdom hans arv er mellom dei heilage, og kor overvettes stor hans makt er for oss som trur, etter verknaden av hans veldige kraft.

Det er grunn til at vi ber om hjelp til å sjå litt av håpet, arven og krafta!

I denne leiarartikkelen vil eg nå knyte tankar om håp til nokre personar vi møtte i Russland under vårt besøk der i mai.

Konstantin og Ivan er to av elevane på bibel- og landbruksskulen. Flotte gutar som har fått hjelp til å handtere utfordrande år etter at dei ikkje kunne vere lenger på barneheim. Det var så sterkt å snakke med dei om framtida deira. Dei hadde ingen draumar. Så skal vi få vere med å gje dei opplæring og håp. Også framover vil Konstantin få hjelp ved at han kan arbeide vidare på farmen vår og bu på Vårsol.

Ljuba. Namnet betyr kjærlighet. Vi møtte henne på Nytt liv senteret. Denne flotte jenta kunne fortelle oss at ho var 30 år gammal. I 16 av desse åra hadde ho vore narkoman. Ho var utstøytt av familien fordi dei greidde ikkje å handtere det. Ho var heilt nedbroten, desperat og knust. Nytt liv senteret fant henne og tok henne med seg. Der har ho fått hjelp. Nå sto ho der med sitt vitnemål om at ho hadde fått eit nytt liv og hadde fått starta på den rette vegen. Uttrykket i ansiktet hennar når ho fortalte at ho nå skulle få vere ein tenar på det senteret som ho sjølv hadde fått hjelp på, var ubetalelig. Ho har fått eit nytt håp. I dag er det 80 narkomane på dette Nytt Livs senteret. Vi får vere med på noko stort. I sanning får vi bringe håp!

På Agape, senter for heimlause barn, fekk vi møte mange hjarteknusarar som ikkje har nokon andre som bryr seg. Det er sterkt å sjå dei i augene og vite at vi formidlar kjærlighet frå Jesus inn i desse sarte barnesjelene. Det er tidlegare formidla gjennom bladet at 3000 barn har fått ein varm og koseleg heim på Agape. Vi må gje dei alt dei treng av mat, klede, behandling, læremidlar, gje grunnleggande kristen opplæring.

På Dikoni har 50-60 barn nå flytta frå eit hus der det egentleg bare var plass til 14, til eit nytt bygg som vi har rehabilitert og som det blir plass til over 70.

Vi vil så gjerne vere med å hjelpe vidare, men det er jo dine pengar vi kanaliserer inn i desse prosjekta. Det kan vere oppvarming til Nytt Liv senteret, midlar til sosialsenteret Lada i Sovietsky, gode fasilitetar for barne på barnesanatoriet, Dikoni, Agape m.fl og det kan vere til tiltak på Vårsol.

Vi ser håpet som lyser i augene til menneske som får eit forvandla liv. Dette gjeld på det sosiale plan, men det er også mange møte i kyrkjene når vi er der. På turen i mai var det mange som ga til kjenne at dei ville tru på Jesus. Det er det største. For Jesus er håpet for oss alle for tid og evighet.

Så vil vi også gjerne kome på besøk i di forsamling same kvar i landet det er. Kontakt meg gjerne på telefon 915 18 477 om du kan legge til rette for oss. Takk for all støtte og hjelp du gir!

Peder Almedal

ANDAKT

«Det finnes ingen som Gud!»

120 år med erfaring og Moses' sluttkonklusjon: Ikke «jeg har sett og opplevd alt», men «Det finnes ingen som Gud.» Det er mulig å dele livet til Moses i tre perioder.

1. **40 år i Egypt – menneskets rikdom og makt**
   Moses vokste opp i faraos hus. Han hadde tilgang til makt, kultur, rikdom og status. Han kunne ha bygget livet sitt på det Egypt kunne tilby om han ønsket det.
2. **40 år i Midjan – stillheten og ørkenen**
   Så forsvant alt dette. Moses ble gjeter. Det må ha vært en enorm kontrast. Fra palasset til ørkenen. Fra innflytelse til anonymitet. Men det var nettopp der Gud møtte ham ved den brennende busken.
3. **40 år med Israel – tjenesten, prøvelsene og Guds trofasthet**
   De siste førti årene var preget av oppbrudd, klager, opprør, under, seier, nederlag og Guds stadige nærvær. Moses fikk erfare både menneskets ustadighet og Guds trofasthet.

Og så, på slutten av livet, står han på Nebo. Han får se landet, men ikke gå inn i det. Og likevel er ikke sluttordet bitterhet eller selvmedlidenhet. Det er lovprisning av Gud.

Hva står igjen når et langt liv skal oppsummeres?
Ikke Egypt.
Ikke Midjan.
Ikke ørkenen.
Ikke alle konfliktene med folket.
Ikke engang Moses selv.
Gud står igjen.
Etter 120 år hadde Moses lært mye om livet – men det viktigste han hadde lært, var hvem Gud er.
Det er et sterkt vitnesbyrd at Moses sier dette helt på slutten av sitt liv. Han hadde hatt 120 år til å prøve denne påstanden. Han hadde sett både palass og ørken, overflod og mangel, mirakler og menneskelig opprør. Og konklusjonen etter et langt liv var fortsatt: Det finnes ingen som Gud.

Det finnes ingen som Gud

Det finnes mennesker som kan fortelle mye om livet. De har vært gjennom oppturer og nedturer, gleder og sorger, tro og tvil. Når et menneske har levd lenge, kan det ofte være mye visdom å hente i det som blir sagt.

Moses hadde levd i 120 år da livet hans gikk mot slutten. Han hadde sett mer enn de fleste. Han hadde levd tre svært forskjellige liv – nesten som tre liv i ett.

5.Mosebok 33,26:
«Det finnes ingen som Gud, Jesurun!»
Mennesker kan gjøre mye. Men ingen kan rense oss fra våre synder, bare Jesus!

«Men dersom vi vandrer i lyset, likesom han er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønns blod renser oss fra all synd». 1Joh 1:7

Dette er viktig, for det er synden som kan stenge oss ute fra Himmelen. Men synden kan altså Jesus ta bort om du bekjenner det for han. Erfaringen til Moses kan mange av oss som har levd livet sammen med Jesus si: **«Det aldri var noen som Jesus på jord, så medynksfull, kjærlig og mild. Det finnes ei noen som Jesus så stor, især for de får som for vill».**

Dette ønsker jeg å dele som mitt vitnesbyrd etter et betydelig kortere liv, men det er mitt liv. Jeg har i hovedsak vært anleggsarbeider, drevet en liten butikk med kristen litteratur, musikk og leker. Drev musikkskole med mange elever. Reist med Guds Ord i ulike funksjoner, til nyttår blir det 63 år siden jeg begynte som ungdomsarbeider i Finnmark.. Har ledet og støttet ulike misjonsprosjekter i Norge, Russland, Estland og Israel. Dette er ikke mye, men det er hva det er. Så kan jeg si det samme som Moses i dag:

«Det finnes ingen som Gud»! Sats alt på Han og følg Han så vil du erfare det samme!!!

«Derfor kan han også fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham, da han alltid lever for å gå i forbønn for dem». Heb 7:25

Takknemlig hilsen fra
Steinar

DIKONI

God dag kjære Steinar, Alfhild og alle norske venner!

Sender dere en stor og varm hilsen fra Hjem for gatebarn «Dikoni» i byen Vyborg.

Et nytt hjem, nye historier: Hvordan Dikoni lever i dag.

I over 25 år har Fond «Dikoni» hjulpet barn, tenåringer og familier som står overfor vanskelige livssituasjoner i byen Vyborg og Leningradskaja fylke. I dag tar vi vare på over 45 barn som ikke bare trenger ting og økonomisk hjelp, men viktigst av alt, oppmerksomhet, støtte og følelsen av å være omgitt av voksne som bryr seg.

I sommer startet Dikoni et nytt kapittel – Fond flyttet til en ny toetasjes bygning i Parkovaya-gaten i Vyborg. Nå blir rom, kjøkken, kontorer og fellesområder gradvis møblert og i disse lokalene kan barna studere, slappe av, drive med sport og bare tilbringe tid sammen.

Flyttingen var en stor begivenhet for hele teamet, men den medførte også mange nye utfordringer. Huset måtte møbleres, kjøkkenet utstyres, den daglige rutinen organiseres og plassen gjøres virkelig koselig. Vi gjør gradvis fremskritt mot dette målet – noen ting kommer fra donasjoner, noe bringes inn av frivillige og noe må bokstavelig talt finnes litt etter litt.

Samtidig stopper ikke livet på Dikoni. Barna går på skole og universitet, driver med sport, møter venner, feirer bursdager og møter nye mennesker.

Vi har nylig fått inn nye barn på Dikoni. Milana er ett av dem. Moren hennes vokste opp på et barnehjem, men av forskjellige grunner er hun ikke lenger involvert i datterens liv og kan ikke ta vare på henne så mye som hun trenger. Så i dag er voksne fra Dikoni sammen med Milana, hjelper henne med å takle hverdagsoppgaver, studiene og rett og slett er der for henne i vanskelige tider.

Vitja ble nylig med oss. Familien hans er i en vanskelig situasjon og spesialister og politiet etterforsker for tiden omstendighetene. Mens ytterligere avgjørelser tas, bor Vitya på Dikoni, hvor han har et trygt sted, muligheten til å gå på skole i fred, samhandle med andre barn og gradvis tilpasse seg sine nye omgivelser.

Vitja feiret nylig bursdagen sin. Han har lenge hatt en drøm – en gave foreldrene hans ikke kunne gi ham. Takket være giverne våre gikk drømmen endelig i oppfyllelse. Etter å ha mottatt den lenge etterlengtede gaven sin, var Vitja overlykkelig og snart dro han, sammen med de andre guttene, for å spille fotball.

Slike øyeblikk er spesielt viktige for oss. Fordi det å hjelpe barn ikke bare handler om klær, mat eller nødvendigheter. Det handler om muligheten til å drømme om en gave, leke etter skolen, le med venner og vite at man er velkommen her.

Dikoni fortsetter for tiden med å møblere den nye bygningen. Det er fortsatt mye arbeid å gjøre, men gradvis blir de tomme rommene beboelige og den nye bygningen er et sant hjem for barna.

Vi fortsetter å leve våre normale liv: ønsker nye barn velkommen, hjelper dem med studiene, lager mat, feirer bursdager, leter etter nødvendige ting, ler, noen ganger bekymrer vi oss, og hver dag prøver vi å sørge for at barna har et sted hvor de blir akseptert og hvor de bare kan være barn.

Vi takker Gud for hverdagen og Hans omsorg til oss alle. Vi er kjempeglade i dere, kjære norske venner! Setter stor pris på vårt vennskap, deres bistand, kjærlighet, forbønn og alle besøkene som har så stor betydning for oss.

Stor klem fra barn, ansatte og meg selv.
Viktoria Shutova,
direktør på Fond «Dikoni»

TOMMY
JEANS

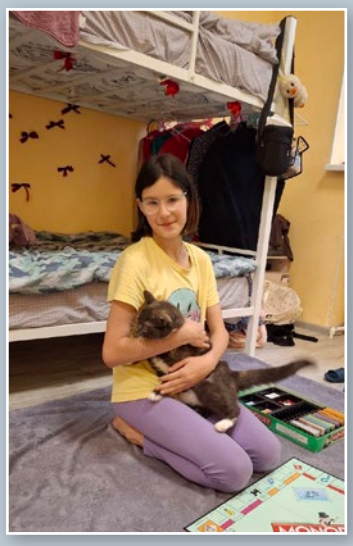

LURE&GEAR
URBAN

AGAPE OG SOSNOVY MYS

Glimt fra sommerens aktiviteter

Nesten fire måneder har gått siden våre norske venners siste besøk. I løpet av denne tiden har over 100 barn hvilt og fått nødvendig behandling i sanatoriet vårt. Omgitt av varme, omsorg og en vennlig atmosfære kom barna seg og ble sterkere både åndelig og helsemessig.

Frivillige mennesker organiserte barnearrangementer, ferier, kreative aktiviteter og turer til Sinnjøen og skogen nesten daglig.

Sommeren fløy forbi og høsten kom. Barna har begynt på skolen. I dag har Agape nesten 50 elever. 1. september ringte skoleklokken og dørene ble åpnet for nye førsteklassinger. Det er bare tre av dem i år, men deres glade ansikter bringer glede til oss alle.

Det er også de som har begynt i 9. klasse – Sonja Bekmezova, som fylte 15 år 23. september. Mange husker Sonja og søsteren hennes Sasha fra den ildfulle Kalinka-Malinka-dansen. På grunn av vanskelige familieforhold skal Sasha og Sonja snart flytte til et barnehjem, men når Sonja fyller 18 år, ønsker hun å studere ved Bibel-og Landsbruksskolen på Vårsol i Taitsy.

Alle arbeidere på Agape og barna takker Steinar Harila og alle norske venner for det varme hjemmet og støtten.

Vi elsker dere, ønsker dere god helse og gleder oss til å se dere igjen.

Med vennlig hilsen,
Natalia Lukina

Den norske gruppa på Agape i mai

Flinke barn som underholder

Nytt skoleår er igang

Førsteklassinger

Her fra undervisningen i de flotte klasserommene

Skoleuniformene er fra Amerika

BARNEBYEN VÅRSOL

Kjære venner!

I en tid hvor verden byr på utfordringer som selv voksne kan ha problemer med å håndtere, er det spesielt verdifullt at det finnes steder hvor barns hjerter finner varme, aksept og svar på sine dypeste spørsmål. Barnebyen Vårsol i tettstedet Taitsy nær Gatchina er nettopp et slikt sted. Og det som skjer der hver sommer, er historien om hvordan noen få menneskers medfølelse kan forandre barns liv og gi dem håp og en fremtid.

Vårsol har blitt et hjem for store familier, fosterfamilier, familier i vanskelige situasjoner og flyktninger. Og det er ikke bare et sted å bo. Det er et fellesskap hvor barn vokser opp i en atmosfære av kjærlighet, med workshops, åndelige samlinger, feiringer og mye annet.

Men det sanne miraklet i Vårsol utfolder seg om sommeren, når byen blir et senter for kristne leirer. I 2026 ble det holdt fire leirer her, og hver av dem ble mer enn bare en ferie for barna – det var et møte med Gud.

Den første leiren (5.–10. juni) samlet 55 tenåringer i alderen 11 til 18 år og førskolebarn. Dette er en evangelisk leir for barn med foreldre som ikke går i kirken. Mange av dem deltar i kirkens tenåringsklubber gjennom hele året, og noen hører det gode budskapet på leiren, kanskje for første gang.

Den andre leiren (12.–21. juni) samlet 92 barn i alderen 5 til 12 år. Baptistkirken sto for programmet. Årets tema var «Guds rustning». Troens temaer tas alltid opp på alvor, noe som hjelper barna å vokse åndelig.

Den tredje leiren (30. juni–9. juli) var den største så langt: 103 barn i alderen 3 til 17 år deltok, sammen med et tverrkirkelig kristent team. Mange av disse barna kommer fra vanskeligstilte familier og har spesielt behov for støtte, så mentorer jobber med dem året rundt. Hver dag var det bibeltimer, morgen- og kveldsmøter, og deretter oppdrag og konkurranser i olympiske

leker. For å bestå testene måtte barna ikke bare vise styrke og oppfinnsomhet, men også huske bibelhistorier og sitere viktige vers.

Men det sterkeste inntrykket gjorde gudstjenestekvelden den tredje dagen. Leirlederne la merke til en endring i barnas oppførsel og i deres holdninger til hverandre og til de voksne. Guds Ånd berørte mange hjerter.

Den fjerde leiren (26.–31. juli) ble organisert av en protestantisk kirke for 58 barn. Og det pastoren skrev, er en historie for seg selv:

«Pris Gud for barna deres! Vi hadde mange møter, leker, samtaler og til og med delte bønner med dem. Ved slutten av leiren ba noen av barna en frelsesbønn til Gud!»

Disse ordene formidlet både glede og dyp takknemlighet. Jeg ber dere også om å formidle min hilsen til de norske brødrene og søstrene som var i spissen for byggingen: «Kirken vår satte virkelig pris på arbeidet deres – og barna spesielt.»

Nadyas historie

Bak de tørre tallene for leirene lever skjebner og

liv. Nadya, en ung kvinne som nettopp hadde fullført bibelskolen, var med på den tredje leiren. Hun fikk et nært bånd til Anya, veilederen i gruppen sin. Nå går Nadya i Anyas kirke nesten hver søndag. Det er mange unge mennesker der, og Nadya har funnet sin plass.

Det finnes dusinvis av slike historier. Barn som hører om Kristus for første gang. Tenåringer som føler seg elsket for første gang. Unge mennesker som ber omvendelsesbønn for første gang. Alt dette ble muliggjort takket være menneskene som donerte – og fortsatt donerer – til denne tjenesten.

De ansatte ved Vårsol sier:
«I år fikk barna nok en gang god og variert mat, kunne sove i rene senger og delta i aktiviteter som passet deres alder og interesser. Men viktigst av alt: de fikk nok en gang høre det gode budskapet og kjenne Kristi kjærlighet på en virkelig måte. Vi tror at dette kan forandre barns hjerter og fremtid, gi dem håp og en vei til et nytt liv.»

Vårsol er mer enn en liten by. Det er et sted hvor barn som ofte er blitt avvist av verden, finner et hjem. Hvor tenåringer på randen av krise tar et steg mot Gud. Hvor foreldreløse barn og barn i vanskelige situasjoner for første gang føler at noen bryr seg om dem.

Og alt dette er takket være menneskene som en gang bestemte seg: «Jeg vil at dette skal skje.» Til de norske brødrene og søstrene som ofret uten å se noen resultater. Til kirkene som kommer og tjener. Til mentorene som holder seg våkne om natten. Og til alle som støtter denne tjenesten nå – enten økonomisk, gjennom bønn eller med arbeidet sitt.

Vi takker Gud for dere! Tusen takk! Måtte Herren rikelig velsigne hver og en av dere, våre kjære venner!

Hilsen
Lera

Avskaff krigen

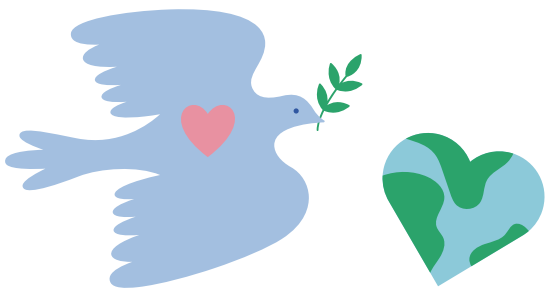
Kjære, snille voksne! Avskaff krigen
Og jeg vil pynte våren for dere med fargerike stjerner
Og tegne dere en sol som smiler
Og jeg vil ikke gråte mer, og jeg vil ikke være redd mer

Dere, kloke voksne, gjør noe
For på en eller annen måte å skremme den truende krigen
Og jeg vil bygge dere små sandhus å leke i
Og jeg vil ikke gråte mer, og jeg vil ikke være redd mer

Der det er krig, har barn ingen steder å leke
Der det er krig, kan du ikke plukke blomster
Der det er krig, vil ingen svare på spørsmålet:
Hvorfor må uskyldige barn dø gjennom tidene?

Kjære, snille voksne! Avskaffe krigen.
Og jeg vil pynte våren for dere med fargerike stjerner.
Og jeg vil tegne dere en sol som smiler
Og jeg vil ikke gråte mer, og jeg vil ikke være redd mer.

Der det er krig, har barn ingen steder å leke.
Der det er krig, kan du ikke plukke blomster.
Der det er krig, vil ingen svare på spørsmålet:
Hvorfor må uskyldige barn dø gjennom tidene?

Guds fred være med dere, kjære venner!
I denne siste takkefesten takker vi Gud for alt. Spesielt for at han sendte dere til oss, og for at dere så kjærlig har vist deres omsorg for menneskers frelse ved å forkynne evangeliet i Russland – og særlig for barna, ved å bygge en skole for dem.

Det er ikke tilfeldig at vi nettopp nå løfter fram skolen. I disse vanskelige tidene for Russland lengter ungdom etter fred, kreativitet og skaperglede. Mange av dem bærer på byrder de aldri skulle ha båret. Noen har mistet en forelder. Noen bor trangt. Noen savner noen de er glad i. For dem er skolen ikke bare et sted å lære – det er et sted å puste, å høre til, å bli sett.

Seks ungdommer har søkt om plass dette skoleåret. Hver av dem har sin egen historie, og hver historie er verdt å fortelle.

Daniil – bygger sin egen vei med Jesus Kristus. En fredselskende og beskjeden ung mann, som møter livet med en ro mange voksne kunne lært av.

Vasilisa – en sjenert, men veldig snill jente. Hun bor sammen med moren sin, men savner faren sin sterkt. Han jobber hardt for å forsørge familien og er sjelden hjemme, og moren kan ikke jobbe av helsemessige årsaker. For Vasilisa betyr skolen ikke bare undervisning, men også et fellesskap hvor hun kan føle seg trygg og sett.

Ksenia (14) og Grigorij (16) – fra en stor familie. De bodde i en fellesleilighet, tett sammenkrøpet på to små rom. Storesøsteren giftet seg, og foreldrene kunne puste litt lettere. Men Herren utvidet familien deres, og de fikk en yngre bror, Stepan, som lider av diabetes. Naboene deres i fellesleiligheten la rommet deres ut for salg, og foreldrene bestemte seg for å kjøpe det, slik at de kunne bo i sin egen treromsleilighet. Pappa tok opp lån og jobbet sju dager i uken. Herren prøvde familien og tok pappa hjem til himmelen.

Mamma bar alle de økonomiske vanskelighetene med banken alene. Men Herren forlot dem ikke. Barna deltok alltid på Vårsols kristne leirer, og Vårsols veldedige stiftelse ga også støtte i form av matpakker og diabetesmedisin. Gjennom alt dette har familien fått erfare at de ikke står alene – at noen utenfra ser dem, ber for dem og støtter dem.

Men viktigst av alt: Herren førte ungdommene til å studere på en kristen skole. Det er kanskje det største underet i denne historien – ikke at det finnes en skole, men at ungdommene selv ønsket å gå dit, at de vil lære, vokse og følge Kristus.

Milana – ønsker å studere fordi hun er venn med Ksenia, men foreldrene hennes har ennå ikke gitt oss et klart svar.

Sonya – en jente som bor i Vårsol og er kjent for alle de norske gjestene, siden hun opptrådte for dem. Hun er et levende vitnesbyrd om at arbeidet dere har vært med på, bærer frukt i menneskers liv.

Bak hvert navn står det en familie, en bønn og et håp. Bak hvert håp står det mennesker som dere – som har gitt, bedt og reist hit. Dere har ikke bare bygget vegger og tak. Dere har vært med på å bygge et hjem for barn som trenger det.

Jeg takker Gud for dere alle og ber om deres forbønn for utdanningen til disse fantastiske ungdommene på skolen vår. Vi gleder oss til å se dere i Russland. Måtte Gud velsigne dere.

Med vennlig hilsen
Eduard og Valeria

Dette er rørende hilsener fra elevene på Bibel- og landbruksskolen som Steinar fikk etter turen i mai.

Ivan:
Hei, kjære Steinar. Det var veldig hyggelig å se deg igjen, men dessverre ser vi hverandre for siste gang. Jeg er veldig glad for at du tilbrakte disse fire dagene hos oss, jeg skulle ønske de ikke tok slutt. Sammen med deg lærte vi mye om Gud og Bibelen. Jeg var glad for å møte nye mennesker som ga oss godt humør, varme, kjærlighet og omsorg. Jeg håper jeg blir bedre med deres bønner og deres preken. Ha en god reise, jeg håper du kommer trygt hjem Jeg vil be for dere! Amen. Ivan

Nadezhda:
Kjære Steinar, vi var veldig glade for at du kom, disse 3 dagene var uforglemmelige. Jeg var glad for at du introduserte meg for Ingrid.
Vi vil være veldig glade for å se deg igjen, kom raskt. Jeg kommer til å savne deg veldig. Ha en god tur, må alt gå bra med deg. Vi elsker deg, lykke til på turen.

Rostislav:
Kjære herr Steinar, takk for alt du har gjort for oss, for turene, for tiden vi har kommunisert sammen, for et nytt liv generelt, og for alt, tusen takk. Måtte reisen din bli den beste. Måtte Gud beskytte deg. Måtte Gud velsigne deg for alt det gode du har gjort for mennesker. Vi er veldig glad i deg.

Daniil:
Kjære herr Steinar. Vi er alle veldig glade for at dere alle kom på besøk til oss. Vi gleder oss til å se dere igjen. Tusen takk for alt dere har gjort for oss. Måtte Gud velsigne dere. Det er synd at vi må si farvel til dere. Jeg håper at vi definitivt sees igjen. Vi er glade i dere.

Konstantin:
Kjære Steinar Harila, takk til deg og dine kjære venner og kamerater for hjelpen med å forme oss som personer både sosialt og åndelig. Jeg takker av hele mitt hjerte.

SOSIALSENTERET LADA

Kjære Steinar, Fred og Nåde fra vår Herre Jesus Kristus.

Den 21. august feiret vi Olga Sharovas 92-årsdag og den 17. september flyttet hun hjem til Himmelen. Olga var en bemerkelsesverdig intelligent person. Til tross for et vanskelig liv ble hennes hjerte aldri hardt.

I sine siste år var hun travelt opptatt med å skrive historien til senteret «Lada». Selv da hun allerede var på et pensjonat og sengeliggende prøvde hun fortsatt å ikke snakke om seg selv, men heller å være interessert i andres liv og klaget aldri. Når jeg tenker tilbake på henne, legger jeg merke til at hun aldri snakket om Gud med ord, i den forståelsen som vi vanlige kristne er kjent med, men gjennom sitt liv og sine handlinger demonstrerte hun Guds kjærlighet til oss. Det finnes et ordtak: «Forkynn alltid evangeliet, og om nødvendig, bruk ord.»

Takk for deres kjærlighet til de trengende. Dere forkynner Guds kjærlighet ikke med ord, men med deres handlinger. Til tross for alle vanskeligheter og begrensninger besøker dere oss og deler våre sorger.

Jeg takker Gud for Hans nåde og hjelp til oss.
Til minne om Olga Sharova.
Med kjærlighet i Kristus, Olga.

Kjære Steinar, ønsker deg Herrens Fred og Nåde.

Som jeg skrev i mitt siste brev, venter vi ivrig på deres besøk i november.

Det er nå september og vi har mottatt midler frem til august. Derfor trenger vi absolutt midler for å fortsette arbeidet vårt. Vi mottar mange forespørsler om hjelp akkurat nå. Folk ber om hjelp til å gjøre barna sine klare for skolen, ettersom alt er veldig dyrt, spesielt skolemateriell/skrivesaker og noen familier har bare penger til å kjøpe mat. Og så kommer noen med bønn om hjelp med medisiner; det er folk som ikke lenger har råd til medisin på grunn av de høye kostnadene. Flere funksjonshemmede ensomme mennesker ber om hjelp, det er de som ikke kan handle eller gjøre noe husarbeid. Men jeg kan ikke imøtekomme dem fordi vi mangler sosialarbeidere. Her er en kort oversikt over situasjonen vår.
Vi trenger 20 000 dollar for de tre månedene: september, oktober og november.
Med velsignelse i Kristus, Olga.

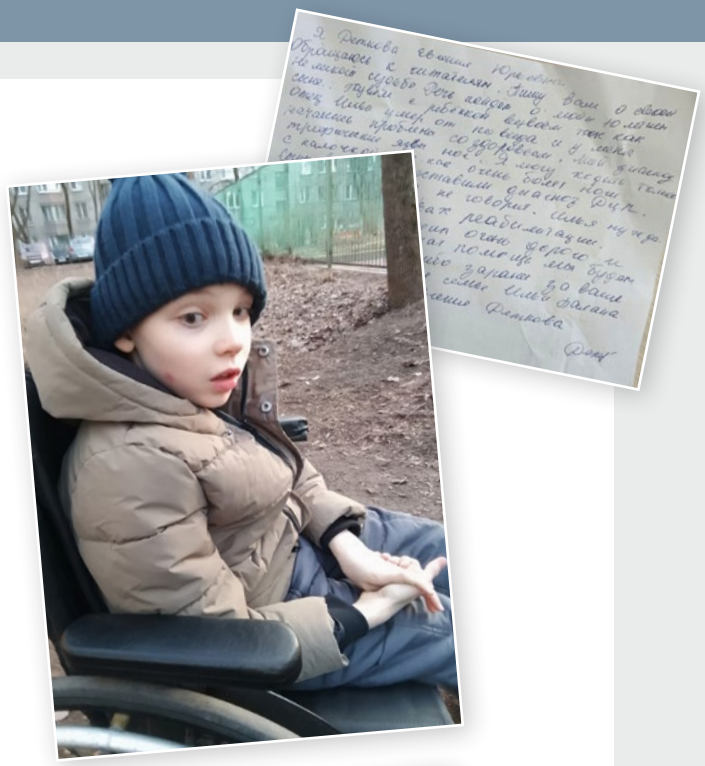
Med vennlig hilsen,
Lada Charitable Foundation

Nødrop fra brukere

Dette sto å lese i maibladet 2026:
Jeg, Evgeniya Detkova, skriver til dere om mitt vanskelige liv. Jeg skriver om min 10 år gamle sønn, Elias. Vi bor alene, bare oss to, ettersom faren til barnet døde av coronavirus, og jeg begynte å slite med helseproblemer. Jeg har fått diagnosen trofiske leggsår. Jeg kan bare gå med stokk fordi det gjør så vondt i beina mine. Sønnen min fikk diagnosen cerebral parese da han var to år gammel. Han kan verken gå eller snakke. Elias trenger rehabiliteringsutstyr. Rehabilitering er veldig dyrt, og hvis vi blir tilbudt hjelp, vil vi være veldig takknemlige. Takk på forhånd for støtten. Vennligst hjelp Elias sin familie med det dere kan. Med vennlig hilsen, Evgeniya

Så fikk vi for en tid siden denne triste meldingen fra Olga Mironova, leder på Ladasenteret:
«Be for denne familien. Jeg fikk nå melding og at moren døde brått og etterlot seg et sykt barn. Veldig veldig trist...»

Mvh Olga

Til Lada-senteret fra Fiodor Gusarov

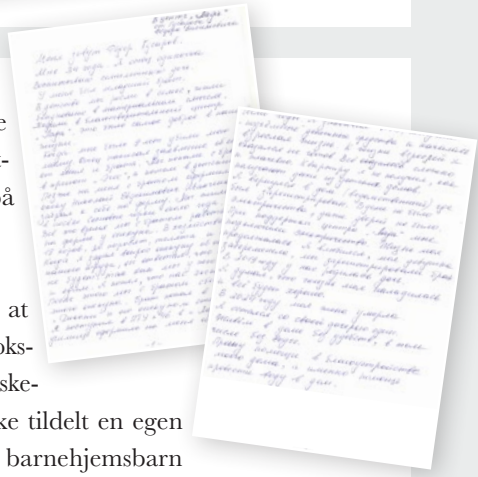
Jeg heter Fiodor Gusarov, er 34 år gammel og er alenefar med omsorg for min 7 år gamle datter.

Jeg hadde også en yngre bror. Da vi var barn, hadde familien vår det økonomisk trangt, og vi var brukere av Lada-senteret. Lada-senteret var det beste vi opplevde i oppveksten. Da jeg var 9 år gammel, ble moren min drept. Faren vår frasa seg foreldreansvaret for min bror og meg, og vi ble først sendt til et mottakssenter for foreldreløse barn, og senere til et barnehjem.

Etter hvert kom min bror og jeg i fosterhjem hos Nikolai Ivanchenko, som tok oss med til bondegården sin. Vi bodde i tettstedet "Sosnovye gorki" i rundt ett år, hvor vi jobbet på gården. Der hadde vi ansvar for 18 kyr, 20 griser, kalver og andre dyr. Da jeg spurte vergen vår om lønn for arbeidet, fikk jeg et kontant svar om at han ikke kom til å betale oss, ettersom vi bodde og spiste gratis hos ham. Da skjønte jeg at vi ble utnyttet.

Min bror og jeg valgte derfor å rømme fra vergen. Broren min kom til Dikoni, et hjem for gatebarn, hvor direktøren ble hans nye verge. Selv begynte jeg på yrkesskole nr. 46 i tettstedet Lazarevka, og skolen overtok vergemålet for meg.

Årene gikk. Jeg fullførte yrkesskolen, mottok statlig støtte og begynte på voksenlivet.

Det viste seg imidlertid at jeg ikke var klar for det voksne livet; alt ble veldig vanskelig og tungt. Jeg fikk ikke tildelt en egen bolig, slik mange andre barnehjemsbarn får. I stedet endte jeg opp på et offentlig senter, hvor jeg fikk tildelt et sted å bo. Denne leiligheten manglet både strøm og dører. Takket være hjelp fra Lada-senteret fikk jeg heldigvis søkt om og lagt inn strøm.

Livet fortsatte, og jeg forelsket meg. Kjæresten min ble gravid, og vi inngikk borgerlig vigsel. I 2019 kom datteren vår til verden. Jeg trodde endelig at livet var på rett spor, og at alt skulle ordne seg. Men i 2024 døde min kone, og jeg ble brått alene med datteren vår.

I dag bor vi i et hjem helt uten fasiliteter – vi mangler til og med innlagt vann. Jeg ber dere derfor om hjelp til å ruste opp boligen vår så den blir beboelig, og spesielt med å få lagt inn vann.

PRIMORSK

Kjære Steinar, kjære våre norske venner!

Vi takker Gud for alle disse årene vi har delt med dere, med deres bistand og kjærlighet. Vi har stadig følt deres åndelige støtte og praktiske hjelp i mange av våre saker og behov.

Møter med dere hjelper oss å vokse sterkere i troen og føle evangeliets nærvær for hver og en av oss midt i livets stormfulle hav. Vi takker dere for alle brødrene og søstrene som har besøkt, preket, sunget og vitnet på møtene våre og alle vitnesbyrd vi hørte i Primorsk. Dette gir en enorm åndelig opplevelse i å ha felleskap med Guds rikes barn. Vi verdsetter våre møter med dere; vi husker og elsker dere, vi takker Gud for dere og vi har dere i våre bønner alltid.

Deres siste besøk var en sann trosbedrift! Herren velsignet reisen deres i en svært vanskelig tid. Vi gledet oss over dette lenge etterlengtede møtet med våre norske venner og min kjære bror i Kristus Jesus, Steinar Harila. Vi så omsorgen våre norske venner viste oss, deres ønske om å oppmuntre oss på denne vanskelige jordiske reisen og trøste oss med Guds ord. Vi ba og sang sammen! Vi ba for kirkens enhet og ba Gud om å stoppe galskapen som skjer i verden. Takk, bror Steinar, for et så fantastisk møte! Vi elsker dere og setter pris på hvert møte med dere! Vi minnes dere og bærer dere i våre bønner! Gud være takk for dette fantastiske møtet i våre vanskelige tider!

Vi overbringer broderlige hilsener fra de troende i Primorsk. Til glede, til fred, til frihet.

Måtte Guds fred være med dere!

På vegne av den Lutherske menigheten St. Maria Magdalena i byen Primorsk,
prest Sergei Gerasimov

BAPTISTKIRKEN

God dag kjære norske venner!

Kristus er virkelig oppstått!

Vi forkynner disse ordene i påskeferien, selv om de er betydningsfulle i hvert øyeblikk av livene våre. For Kristus er virkelig oppstått. Og Han, oppstått og evig levende, fortsetter å utføre sine fantastiske gjerninger. Nær oss og i livene våre.

Nylig hadde vi en dåp av åtte personer. En av de mest mangfoldige dåpsforberedelsesgruppene jeg noen gang har ledet. Vi jobbet med dem i ni måneder – og så, kort tid etter Påske, døpte vi dem.

Svært forskjellige mennesker, en tjenestemann i hæren, en ambulansesjåfør, en forretningsmann. En hjemløs person. En jente med hørsels- og talevansker og moren hennes. En student. Ulike livshistorier. Mye smerte og prøvelser, hver på sin måte. Men den samme Kristus viste seg å være svaret for hver av dem.

Vi takker Gud. Og vi takker våre venner som ba og bidro til vårt felles arbeid.

Vi gleder oss også over at Herren i år, med hjelp fra frivillige, lot oss reparere fasaden til kirkebygget vårt som hadde lekket vann i mange år.

«Derfor synger jeg din pris og er ikke stille.

Herre, min Gud, jeg vil alltid prise deg.» - Salme 30:13

Venter på dere og gleder oss veldig til deres besøk i november.

Valeriy Tolkachev,
pastor i Kirken på Fjellet

DEN LUTHERSKE KIRKE I VYBORG

Kjære norske brødre og søstre i Jesus Kristus!

Kjære alle dere som er med i tjeneste for Kristus og Hans kirke! Jeg hilser dere varmt på vegne av den Evangelisk-Lutherske menigheten i byen Vyborg og alle våre menighetsmedlemmer!

Vi husker alltid alle deres besøk til oss, vår menighet og selve byen Vyborg med stor glede og dyp takknemlighet. Hvert besøk av deres gruppe fra Norge er en stor velsignelse fra Gud for oss alle, til prestene, arbeiderne og menighetsmedlemmene i vår menighet og for mange innbyggere i Vyborg. I disse vanskelige tider, en tid med prøvelser og vanskeligheter, føler mange mennesker seg engstelige for morgendagen og deres håp for fremtiden svekkes. Derfor er det så viktig nå at mennesker finner dette håpet, som ikke er basert på menneskelige løfter og følelser, men på Guds ord. Det er gjennom deres besøk og deres vitnesbyrd at mennesker kan finne dette håpet. Jeg håper at Herren Gud i Kristus bryr seg om oss alle uavhengig av nasjonalitet, hudfarge eller sosial status. Gud i Kristus elsket denne verden. Det var for vår frelse at Gud ofret sin eneste sønn, Jesus Kristus, slik at vi, uten unntak, kan ha håp om evig liv, håp om frelse. Herren gir oss denne store nåden og kjærligheten, ikke etter våre gjerninger eller fortjeneste, men utelukkende ved sin barmhjertighet og godhet i Kristus. Vi fortjener ikke frelse; vi mottar den fritt gjennom Kristi vår Herres død og oppstandelse. Dette er nettopp det som sies på deres åndelige samlinger.

Kjære brødre og søstre, på det siste åndelige møtet ønsket mange å ta imot Kristus i sine hjerter, ønsket å finne fred med Gud. Takket være forkynnelsen av evangeliet, takket være troens vitnesbyrd fra deres lepper, berørte Kristus mange hjerter gjennom Den Hellige Ånd. Jeg takker Herren Gud for dere og ber om at vårt fellesskap, vårt langvarige vennskap må fortsette og styrkes til Guds ære og til gagn for dem som ennå ikke har funnet Kristus, til gagn for dem som ennå ikke har blitt berørt av Guds nåde. Vi gleder oss til å fortsette å ønske dere velkommen til kirken vår og sammen prise Gud for Hans store nåde og barmhjertighet mot oss stakkars syndere som er tilgitt av Kristus og som Han åpnet veien til evig liv for.

Jeg vil nok en gang takke dere alle av hele mitt hjerte, brødre og søstre. Jeg vil takke bror Steinar og søster Alfhild for den bistand dere har gitt og fortsetter å gi til menigheten vår gjennom flere tiår, for deres støtte til barne- og ungdomsarbeid, musikk og diakoni, for å støtte vedlikehold av kirken vår og for å delta i mange menighetsprosjekter der vi sammen har gitt hjelp til de trengende, funksjonshemmede, store familier, eldre og de som er i nød.

Uten deres hjelp og støtte ville ikke disse prosjektene vært mulige og derfor ville ikke hjelpen ha nådd frem til menneskene. På samme måte ville menighetens arbeid vært svært vanskelig uten deres støtte. Deres tjeneste for å hjelpe mennesker er også et vitnesbyrd om Guds store kjærlighet til oss. Gud er ikke partisk, Han ønsker å hjelpe alle, uten unntak. Deres støtte er også et bevis på at Gud ikke er selektiv. Dere hjelper dem som trenger deres hjelp mest i dag: eldre, barn og vanskeligstilte. Jeg vet hvor vanskelig det er for dere nå å søke og samle inn midler for å gi bistand til de trengende her i Russland. Jeg ønsker dere alle, bror Steinar og andre brødre og søstre, Guds rikelige velsignelse, styrke, helse og tålmodighet i deres vanskelige, men velsignede tjeneste. Måtte Herren styrke dere med sin Hellige Ånd og være med dere i alle deres bestrebelser, på deres reiser og i deres liv! Måtte han også velsigne og styrke hele deres familie og venner! Vi ber om en vellykket tur i november, at Herren fjerner alle hindringer og vanskeligheter fra deres vei, og at Guds engler vokter deres stier. Jeg tror og håper at denne turen også vil bli velsignet og bære frukt, slik at mange flere mennesker her i Russland kan finne Kristus i sine hjerter gjennom deres tjeneste av tro og kjærlighet! Vi gleder oss til å se dere med glede og forventning i Vyborg, i vår katedral!

Med dyp takknemlighet og respekt
Deres venn og bror i Kristus

Vladimir Dorodny,
sognepresten i Vyborgs Evangelisk-lutherske menighet

Steinar og Vladimir taler - Sveta tolker

Fra møte under maituren

Fra møte under maituren

Fra møte under maituren

Neve Michael Children's Village
Pardes Hana, Israel
www.nevemichael.com

Barnebyen Neve Michael
- et unikt, livreddende hjem for israelske barn i risikogruppen

Neve Michael Barneby – Rapport til Harilastiftelsen HÅP

Kjære venner,

Jeg ønsker deg og dine kjære en Shana Tova, et år fylt med helse, lykke, fred og fornyet håp.

Det siste året var usedvanlig vanskelig for barna til Neve Michael. Under Operasjon Roaring Lion, som startet 28. februar 2026, ble sirener, missilangrep og vedvarende usikkerhet en del av deres daglige virkelighet. For barn som allerede bar på de emosjonelle sårene etter misbruk, forsømmelse og ustabilitet i familien, forsterket krigen angsten og gjenåpnet tidligere traumer.

Vårt dedikerte personale ga kontinuerlig tilsyn, emosjonell støtte, pedagogisk støtte og meningsfulle aktiviteter. Therapy Enrichment Center ble en essensiell kilde til stabilitet og helbredelse, og tilbød individuell og gruppeterapi, kunst, musikk, drama, dyreassistert terapi, idrett og akademisk støtte. Disse tjenestene hjalp barna med å uttrykke frykt, regulere følelsene sine, opprettholde en rutine og styrke motstandskraften.

Denne støtten er fortsatt avgjørende når vi ønsker 30 nye barn velkommen, hver med en unik og smertefull historie. Vårt ansvar er å gi ikke bare et trygt hjem, men også den profesjonelle omsorgen, medfølelsen og følelsen av tilhørighet de trenger for å helbrede.

ET NYTT PROSJEKT! Nye begynnelser: Rehabiliteringshjem for unge mødre og barn

Hver ung mor fra en vanskeligstilt bakgrunn fortjener muligheten til å oppdra barna sine i et trygt, omsorgsfullt og styrkende miljø, samtidig som hun bygger verktøyene som trengs for en selvstendig fremtid.

I mai 2026, som anerkjennelse for Neve Michaels langvarige faglige ekspertise og dokumenterte terapeutiske rykte, ble vi tildelt et anbud fra Velferdsdepartementet for å etablere et unikt rehabiliteringshjem for unge mødre og barn.

Dette nye terapeutiske og rehabiliterende rammeverket ligger i Bet Levanon, en toetasjes bygning, og vil gi unge mødre og deres barn, som etter rettskjennelse har fått stabilitet, veiledning og følelser støtte, og muligheten til å bygge opp livene sine igjen.

Hjemmet vil betjene opptil 12 sårbare unge mødre, hver med opptil tre barn under seks år. Under oppholdet på opptil 12 måneder vil mødre motta foreldreveiledning, terapeutisk omsorg, hjelp til å få tilgang til sine rettigheter, yrkes- og utdanningsopplæring, jobbforberedelse og utvikling av livsferdigheter. Barna deres vil ha nytte av trygge barnehage- og førskoleordninger som fremmer stabilitet og sunn utvikling.

Boligen er ikke et akutt herberge, men et strukturert rehabiliteringsprogram designet for å hjelpe mødre med å utvikle selvtillit, oppleve positivt foreldreskap og lykkes med å gå over til selvstendig samfunnsliv.

Siden juli 2026 har boligen tatt imot fire mødre og deres åtte barn, i alderen fra fem måneder til seks år. En mor kom med to barn, mens to av de andre barna bor i et eget bosted et annet sted i Israel. En annen mor kom med ett barn, mens et annet av hennes barn også bor i et annet bosted. Neve Michael jobber for å legge til rette for overføringen av disse tre barna, med mål om å gjenforene dem med mødrene og søsknene. Den tredje moren kom med to barn, og den fjerde med tre.

Bet Levanon blir forvandlet til et trygt og innbydende hjem for unge mødre og deres barn. Vi er i ferd med å samle inn midler

Hjelp oss å hjelpe barnebyen Neve Michael – konto: 3000.20.47817

Neve Michael Children's Village
Pardes Hana, Israel
www.nevemichael.com

til innredning av 12 soverom, oppgradering av bygningens interiørsystemer, renovering av terapeutiske og administrative rom, etablering av tilgjengelige fasiliteter og installasjon av utendørs lekeutstyr. Et nytt forsterket tilfluktsrom vil også bli bygget, og det eksisterende tilfluktsrommet vil bli utvidet for å gi mødre, barn og ansatte nødvendig beskyttelse under nødsituasjoner.

Vi er dypt takknemlige for Harilastiftelsen HÅP for deres generøse og kontinuerlige støtte. Deres partnerskap gjør det mulig for oss å omgi barna våre med omsorg, trygghet, stabilitet og håp de trengte gjennom dette usedvanlig krevende året.

Må det nye året bringe roligere dager og varig fred.

Shana Tova U'Metuka – ønsker deg et godt og søtt nytt år.

Med kjærlighet og takknemlighet,
Hava

Hvor helbredelse har fire poter, fjær og et hjerte

I et land hvor barndommen altfor ofte har blitt avbrutt av personlige og nasjonale traumer, finnes det et lite fristed gjemt bort i hjertet av Neve Michael Barneby hvor helbredelse ikke bare begynner med ord.

Det begynner med et forsiktig dytt fra en hund, den myke malingen fra en eldre katt, det nysgjerrige blikket til en sjenert skilpadde, eller den muntre praten fra en papegøye. Her, på det lokale Animal Therapy Trauma Center, omgitt av dyr som ikke ber om annet enn vennlighet, begynner barn som har kjent mishandling sakte å stole på hverandre igjen.

I over 27 år har Animal Therapy Trauma Center vært en hjørnestein i denne helbredelsen, og tilbyr individuell terapi til omtrent 40 barn hver uke gjennom det bemerkelsesverdige båndet mellom barn og dyr.

Siden grusomhetene 7. oktober og krigene som fulgte, inkludert den nylige konflikten med Iran i februar 2026, har dette helbredende rommet blitt enda mer essensielt. Mens missilsirener runget over Israel og usikkerhet ble en del av hverdagen, visste barna at uansett hva som skjedde utenfor Neve Michaels porter, forble Animal Therapy Trauma Center en trygg havn. Selv under den nylige renoveringen av senteret fortsatte terapien med kreativitet, fleksibilitet og urokkelig engasjement fordi helbredelsen ikke kunne settes på pause.

En av de bemerkelsesverdige aspektene ved dyreassistert terapi er at dyrene selv blir en del av samtalen.

"Barna var veldig bekymret for hvordan dyrene taklet krigen," forklarer Idit Raz, en av Neve Michaels erfarne dyreterapeuter. "De spurte hva dyrene forsto, hvordan de reagerte på sirenene, om de var redde for eksplosjonene, og hvordan de holdt seg trygge. Da missiler ble avskåret nær Pardes Hana og rusk falt i nærheten, ble disse spørsmålene en mulighet til å utforske barnas egne frykter gjennom dyrenes erfaringer."

For barn hvis følelser ofte er låst bort bak år med traumer, føles det mye tryggere å snakke om Moka hunden eller Tzvika skilpadden enn å snakke om seg selv. Uten å være klar over det begynner de å beskrive sine egne bekymringer, ensomhet og håp.

«Barna våre har ikke mange anker i livene sine,» sier Idit. «Animal Therapy Trauma Center har blitt et av de sterkeste ankerne de har, spesielt i tider med nasjonal krise. Gjennom hele krigen fortsatte vi å ta vare på barna og dyrene hver eneste dag.»

Konto: 3000.20.47817 eller Vipps 59695 (merk gaven med Neve Michael)

Neve Michael Children's Village
Pardes Hana, Israel
www.nevemichael.com

Oppdateringer fra barnebyen

Teambonding

Neve Michaels dedikerte personale, sammen med de fantastiske unge kvinnene som utførte sin Sherut Leumi (verneplikt) i landsbyen, hadde en morsom dag på Golanhøydene. De dro på rafting, besøkte den vakre regionen, nøt et deilig måltid på en restaurant og lo mye, alt mens de stolt bar T-skjorter med teksten «Made at Neve Michael».

Utflukten feiret starten på et nytt år og ga en meningsfull mulighet for teambuilding, avslapning og styrking av de spesielle forbindelsene som gjør det mulig for alle å jobbe sammen med medfølelse, engasjement og omsorg.

Sommermoro på Neve Michael!

Takket være våre fantastiske støttespillere nøt barna en uforglemmelig sommerleir fylt med spennende dagsturer, kreative aktiviteter og masse latter på de oppblåsbare skikkelsene her på Neve Michael. Din generøsitet ga dem en sommer full av glede, eventyr og vakre minner!

For barn som har opplevd vanskelige og traumatiske omstendigheter, er disse bekymringsløse øyeblikkene spesielt meningsfulle. Sommerleiren ga dem et trygt og omsorgsfullt miljø hvor de bare kunne være barn, leke, utforske, le og nyte sommeren sammen.

Neve Michaels kandidater

I år feiret Neve Michael stolt 13 (syv gutter og seks jenter) bemerkelsesverdige kandidater som fullførte et viktig kapittel i livene sine og forberedte seg på å starte nye veier. For unge som kom til landsbyen etter å ha opplevd misbruk, omsorgssvikt og ustabilitet i familien, representerer denne milepælen langt mer enn bare akademisk prestasjon, reflekterer det ekstraordinært mot, utholdenhet og personlig vekst. Med veiledning fra Neve Michaels dedikerte ansatte og generøs støtte fra våre givere, går disse kandidatene fremover med fornyet selvtillit, verdifulle ferdigheter og håp om en lysere fremtid. Vi kunne ikke vært stoltere av hver og en av dem!

Vår B'nei Mitzvah

En virkelig uforglemmelig dag i Neve Michael Barneby da våre B'nei Mitzvah-gutter og -jenter feiret denne meningsfulle milepælen sammen. Dagen startet med en gledelig feiring på Neve Michael, etterfulgt av et spesielt besøk til Kotel i Jerusalem sammen med familiemedlemmer og ansatte for å be og takke. Feiringen ble avsluttet med en festlig middag fylt med varme, latter og fellesskap. For mange

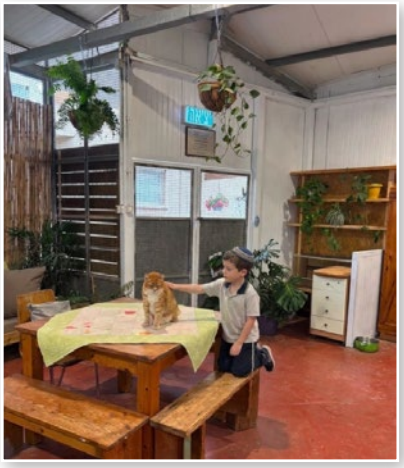

Hjelp oss å hjelpe barnebyen Neve Michael – konto: 3000.20.47817

Neve Michael Children's Village
Pardes Hana, Israel
www.nevemichael.com

av barna våre skaper disse øyeblikkene livslange minner og en dyp følelse av tilhørighet og håp. Hjertelig takk til alle våre generøse støttespillere som bidro til å gjøre denne helt spesielle dagen mulig.

På Neve Michael's Animal Therapy Center har hvert dyr en historie
Hvert dyr på senteret blir en del av barnets helbredelsesreise. To marsvin ble reddet etter at en klappezoo nær Gaza ble ødelagt 7. oktober. Tzvika, en stor men sjenert skilpadde, lærer barn at styrke ikke betyr fryktløshet, og at tillit tar tid. Moka, terapihunden, merker når et barn trenger trøst, mens papegøyen Jako følger barna under timene og sier muntert «farvel» når de drar.

Gloria, en kjær 20 år gammel katt, har trøstet generasjoner av barn. Nylig ba en Neve Michael-uteksaminert som nå tjenestegjør som soldat om å få besøke henne før han returnerte til sin enhet. Sittende stille ved siden av sin gamle venn viste han at selv om barn til slutt forlater Neve Michael, følger helbredelsen de opplever der med dem.

Yom Yerushalayim
I Neve Michael Barneby feiret barna våre Yom Yerushalayim med glede, læring og fellesskap! Barna deltok i et morsomt og konkurransepreget spill om Jerusalem, dets historie, landemerker, tradisjoner og den spesielle plassen i hjertet av det jødiske folket. Etterpå samlet alle seg til et festmåltid fylt med latter, vennskap og feiring.

Yom Yerushalayim (Jerusalem-dagen) markerer gjenforeningen av Jerusalem etter Seksdagerskrigen i 1967 og feirer den dype historiske og åndelige forbindelsen mellom det jødiske folket og byen.

Lyser veien: Effekten av Big Sister Project
Ved Neve Michael Children's Village er det en sterk forbindelse som former liv én ettermiddag av gangen. Big Sister Project, etablert av Midreshet Emunah Be'eri (MEB), kobler medfølende MEB-elever med barn i risikosonen, og bygger et fundament av tillit, oppmuntring og glede.

For barna gir det å ha en dedikert «storesøster» langt mer enn ekstra personlig oppmerksomhet og morsomme berikende aktiviteter; det gir en dyp følelse av kjærlighet, støtte og tilhørighet. Gjennom disse meningsfulle båndene får barna den emosjonelle grunnen som trengs for å bygge sunne relasjoner, utvikle viktige sosiale ferdigheter og navigere verden rundt seg med fornyet selvtillit.
Disse MEB-mentorene fungerer som ekte håpets fyrtårn, og viser hvert barn at de blir sett, verdsatt og i stand til å nå sitt fulle potensial.

Konto: 3000.20.47817 eller Vipps 59695 (merk gaven med Neve Michael)

ABRAHAMS TELT

"Dere er verdens lys. En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner man et lys og setter det under et kar, men i en stake, så det lyser for alle i huset. La deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene deres og prise deres Far i himmelen." — Matteus 5:14–16

«Ohel Avraham» (Abrahams telt) — Nyhetsbrev fra tjenesten

Kjære brødre og søstre, kjære venner,
Vi takker Herren for det felles arbeidet Han har betrodd oss her i Israels land. Det er en velsignelse og et privilegium å få utvikle våre tjenester.

Det arrangeres også husfellesskap på alle stedene der vi tjener.

Kvinnenes barmhjertighetshus
Dette er vårt felles prosjekt sammen med «Chazara LeChaim» («Tilbake til livet»), der brødre og søstre og tjenere fra lokale menigheter arbeider sammen.

Nylig ble Natalia med i denne tjenesten — en mor til seks barn, som ga opp jobben sin for å tjene i vårt kvinnehus. De voksne barna hennes kommer også i fritiden for å hjelpe til med husarbeidet.

Nye kvinner har kommet til programmet: Julia, Natasja — fra gaten, Rachel — som flyktet fra en mann som mishandlet henne, og Dasha, en svært ung jente. Kvinnene som har vært lenge i programmet, hjelper de nye med å finne seg til rette. Senere sluttet både Julia og deretter Natasja. Vi ber om forbønn for dem, at såkornet som er sådd, må vokse til tro på vår Herre.

I kvinnehuset holdes det bibeltimer og bønnesamlinger, samt familie- og ungdomssamlinger. Kvinnene hjelper til med rengjøring av skolen og reiser til Tel Aviv for å hjelpe til med mat til trengende ved Aviv-senteret. Julia, som har vært lenge i programmet, forbereder seg til dåp. Rachels familie, med hennes lille barn, besøkte henne.

Be gjerne for disse kvinnene, at Gud må styrke dem, og at de må vandre på Hans vei — for Han er Veien, Sannheten og Livet. Be også om at Gud velsigner og styrker Veronika og Natalia, som tjener i dette barmhjertighetshuset.

Natasja med ektemannen sin

Dasha

Rachel sammen med Julia (forbereder seg til dåp)

Rachel med barnet sitt

Natasja (hentet fra gatene i Tel Aviv, sluttet senere)

Tjeneste i mennenes barmhjertighetshus og mellomkirkelig arbeid

Vi takker Gud for muligheten til fellesskap i barmhjertighetshusene i Ashkelon, Jerusalem og Ariel.

En gang i uken reiser jeg til Ashkelon for å holde bibeltimer i menns rehabiliteringshjem, som tilhører tjenesten «Chazara LeChaim» — også kvinner fra vårt felles kvinnehus kommer dit. Vi bruker den induktive metoden, der alle deltar både i bibellesning og samtale.

I Jerusalem tjener vår hjemmemenighet fra Ariel, som nå bor i Jerusalem, hver uke ved Jerusalems barmhjertighetshus. En gang i måneden besøker pastor Rishat, sammen med en gruppe troende fra Ariel, både Ashkelon og Jerusalem, og en gang i måneden leder han også et evangeliseringsarbeid i Jerusalem.

Ved menigheten i Ariel holdes det månedlige bibelseminarer for kommende ledere, for dem som har fullført rehabilitering, for ungdom og for lokale troende fra hele Israel.

Ved barmhjertighetshuset i Ariel driver vi også tjeneste for overlevende etter Holocaust — vi deler ut mat, besøker dem og ber sammen med dem. De er alle svært gamle nå, og mange kan ikke bevege seg på egen hånd lenger. Hvert år går mange av dem inn i evigheten. Deres skjebne er ikke likegyldig for oss.

Genady underviser (19. august)

Utdeling av gaveposer i Ariel

Tjenesteteamet

Utdeling av kristen litteratur til Holocaust-overlevende

Fellesskap med Holocaust-overlevende

Utdeling av litteratur til Holocaust-overlevende

Vår reise til USA — Chicago, Cedar Lake familieleir, Spartanburg

Vi takker Gud for muligheten til å besøke Chicago, familieleiren Cedar Lake, våre venner og støttespillere i Spartanburg, og for å få tale for tre store grupper i First Baptist Church i Spartanburg.

På min andre dag i Chicago arrangerte våre venner fra Life's-tjenesten et møte med eldre mennesker på et herberge nær Trinity Bible Institute, der vi fikk anledning til å vitne om Guds underfulle gjerninger. Vi ba sammen med mange mennesker, og en kvinne ba en bønn om omvendelse til Gud.

I løpet av fem dager i leiren fikk vi anledning til fellesskap med troende fra hele verden — vi lovpriste Gud, hørte Hans Ord og ba sammen. Deretter fløy jeg til Spartanburg, der det var et velsignet fellesskap med Guds folk.

Jeg ønsker å uttrykke min dypeste takknemlighet til vår Gud, som har forent oss til ett legeme og én Ånd, og gitt oss privilegiet å arbeide for Guds rike i alle verdens hjørner — og her i Det hellige land. Ham alene være ære i all evighet!

Med kjærlighet i Kristus,
Genady Michaeli
Tjenesten «Ohel Avraham» («Abrahams telt»)

Vil du være med å støtte dette prosjektet økonomisk?

Benytt kontonr.: 2801.48.90280

Fellesskap over et måltid på herberget

Besøk hos en eldre kvinne

NYTT LIV SENTERET

Kjære Steinar, Alfhild og alle våre ærede norske venner!

Vi hilser dere med Herren Jesu Kristi kjærlighet!

Som alltid yrer det av aktivitet på Nytt Liv senteret! Denne sommeren har vært travel og mange gledelige begivenheter skjedde!

I august holdt vi møte for de som tidligere deltok på rehabilitering på senterets territorium! Mange mennesker kom til stedet der Gud frelste dem! De som gikk gjennom rehabilitering og fikk frihet, delte sine vitnesbyrd med de nye som for tiden er i programmet og uttrykte mange varme ord med takknemlighet til arbeidere som jobber på senteret og priste Gud!

Den 29. august giftet arbeiderne våre, Emil og Sara seg. Begge fullførte rehabiliteringsprogrammet, forble i tjenesten og nå har vi enda en fantastisk familie!

I tillegg giftet to av våre arbeidere seg den 13.september, Alexey og Yulia som driver sin tjeneste i byen. Vi velsigner disse parene og ber dere være med dem i bønn!

To nye bryllup for arbeiderne våre er planlagt i oktober på Nytt Liv senteret!

I mellomtiden er vi midt i den travle innhøstingssesongen! Dette er en vanskelig, men også en velsignet tid, hvor vi kan forenes enda dypere og takke vår Herre for all jordens frukt!

Vi ber dere, kjære venner, om å be for vår innhøsting, at Gud vil gi oss godt vær og hjelpere til innhøstingen! Måtte vi få tid til å høste alt før det kalde været setter inn og at ingenting må gå tapt!

Med Guds hjelp forbereder vi oss til vintersesongen, inspiserer og reparerer våre fyrrom og isolerer våre vinduer.

Takk for deres materielle og åndelige støtte, mange forlatte og tapte mennesker har blitt vekket til liv!

Vi deltar sammen i Guds store gjerninger og forherliger Ham!

Vi ser frem til deres besøk og ber for det.

Vi takker dere for at dere finner muligheten til å hjelpe oss og andre tjenester i Russland, og for å komme hit i denne vanskelige tiden for alle land!

Vi priser Gud for dere, kjære venner.

Måtte vår Herre Jesu Kristi nåde, Gud Faders kjærlighet og Den Hellige Ånds fellesskap være med oss alle. Amen!

ОТ ЗАВИСИМОСТИ
К СВОБОДЕ
НОВАЯ ЖИЗНЬ

Bønn om hjelp til kull

Kjære Steinar, Alfhild, og alle våre ærede norske venner!

De ansatte, barna og de som er med i rehabiliteringsprogrammet ved Nytt Liv senteret takker for deres mange års vennskap og støtte!

I mai 2026 feiret Nytt Liv senteret sin 31-årsdag.

I årenes løp har senteret hjulpet over 11 000 mennesker og over 5000 mennesker har fullført programmet med en remisjon som varer fra 2 til 30 år. De som har fullført senteres program har feiret over 750 bryllup og over 1000 barn har blitt født inn i disse nye familiene.

Med Guds hjelp har avviste og fortapte mennesker vendt tilbake til familiene sine, foreldre har fått sine barn tilbake og barn har funnet foreldre igjen!

Vi tar sammen del i Guds store gjerninger og ærer Ham!

Takk for at dere har kommet til oss i over 20 år, tjent oss med Guds ord, forkynt det gode budskap og møtt våre behov.

Vi er takknemlige for at dere i disse vanskelige tider for alle land i denne verden, finner måter å hjelpe oss og andre tjenester i Russland! Takk for at dere har kjøpt kull til oss i alle år for å varme opp senterets bygninger i Kotly og Preobrazhenka, hvor omtrent 200 mennesker bor.
Alle ansatte ved Nytt Liv senter er frivillige som bor med barna sine permanent på senterets territorium. Noen eldre foreldre til våre arbeidere bor også på senteret. Rehabiliteringsprogrammet er gratis for de som søker hjelp.

Vi tar imot mennesker som har havnet i vanskelige livssituasjoner på grunn av alkohol- og narkotikaavhengighet. Det er kvinner i programmet med barna sine. Mange mennesker som har mistet håpet finner det igjen.

Vi jobber alle hardt, men vi kan ikke fullt ut dekke de nødvendige behovene våre. Vi ber om deres fortsatte støtte til å kjøpe kull for sesongen 2026–2027. Vi trenger 420 tonn kull. Den anslåtte prisen per tonn kull inkludert levering er 12 500 rubler. Dette bringer totalen til 5 250 000 rubler (ca.62 500 dollar for kursen i dag).

Takk for all hjelp dere kan gi. Vi priser Gud for dere, kjære venner! Måtte vår Herre Jesus Kristi nåde, Gud Faders kjærlighet og Den hellige ånds samfunn være med oss alle. Amen!

Stor hilsen og varm klem fra oss alle på Nytt Liv senteret

VAKTSKIFTE

Etter mange tiår med forkynnelse og hjelpearbeid gir Steinar og Alfhild Harila stafettpinnen videre. Nå går Peder Arne Almedal og Solgunn Røyset Almedal inn i en ny tid for Harilastiftelsen Håp.

Drøm om morgendagen – husk gårsdagen – lev i dag

Harilastiftelsen Håp ble grunnlagt av Steinar Harila, og gjennom alle år har han og kona Alfhild stått sammen om arbeidet. Det som begynte i det små, vokste etter hvert betydelig i omfang, og i år 2000 ble stiftelsen formelt registrert med styre og de nødvendige formalitetene på plass.

Nå står arbeidet foran et vaktskifte. Etter mange år med Steinar og Alfhild i tjenesten overtar en ny leder og en ny duo: Peder Arne Almedal og Solgunn Røyset Almedal.

Et liv i tjeneste

Steinar Harilas livsverk og livsoppgave har vært å forkynne Guds ord til frelse, samtidig som han har ønsket å hjelpe mennesker som lever i fattigdom og nød. Ved sin side har han hatt Alfhild, som trofast har vært en viktig del av både livet og tjenesten.

Steinar har forkynt evangeliet i nær 63 år og drevet hjelpearbeid i nær 40 år. Hele veien har forkynnelsen og den praktiske hjelpen gått hånd i hånd.

Klærne og skoene som blir gitt til mennesker som mangler det mest nødvendige, er mer enn bare praktisk hjelp. De forteller også noe om evangeliets budskap – om Guds kjærlighet og omsorg for mennesker.

Ordene fra Jesaja 58,6–11 har vært en grunnpilar i stiftelsens arbeid. Her blir troen knyttet direkte sammen med omsorgen for mennesker i nød:

«Er ikke dette den fasten jeg har innsatt. Å løse ugudelighetens bånd, sprenge åkets bånd, å sette fri fra åkets tvang å la den undertrykte slippe fri, så dere bryter hvert et åk? Er ikke dette å dele ditt brød med den som sulter, så du leder de omflakkende fattige til ditt hus. Når du ser den nakne, så lar du ham få klær. Du trekker deg ikke unna dem som er av ditt eget kjød. Da skal ditt lys bryte fram som morgenrøden, din legedom skal snart spire ut og din rettferdighet skal gå fram for ditt ansikt. Herrens herlighet skal følge etter deg. Da skal du påkalle, og Herren skal svare. Du skal du rope, og Han vil svare: Se, her er jeg! Hvis du tar åket bort fra din midte, slutter å peke finger og å tale ondt, hvis du åpner din sjel for den sultne og metter den ydmyke sjel, da skal ditt lys renne i mørket, og ditt mørke skal bli som høylys dag. Herren skal alltid lede deg. På tørre steder skal han mette din sjel, og han skal styrke dine bein. Du skal bli som en vannrik hage, som et kildevell der vannet aldri svikter.»

Gjennom årene har stiftelsen arbeidet i Norge, Russland, Estland og Israel, og for mange er Harilastiftelsen Håp særlig kjent for det omfattende hjelpearbeidet i Russland.

Å nå fram med hjelp til områder med en helt annen kultur enn vår egen kan være krevende. Enda vanskeligere blir det når arbeidet foregår i områder preget av krig og uro. Gjennom årene har stiftelsen mange ganger møtt både stengte dører og stengte landegrenser.

Når menneskelige muligheter har sett ut til å være uttømt, har den samme «nøkkelen» blitt brukt igjen og igjen: bønn til Gud om at en ny vei må åpne seg.

Og det har kommet svar. Ikke alltid slik vi selv hadde tenkt, men gang på gang har det åpnet seg muligheter – noen ganger raskere enn noen kunne forestille seg.

På reisene til Estland og Russland har vi blitt møtt av mennesker med en hjertevarme som gjør oss både ydmyke og takknemlige til Gud for at vi får være sendebud i Kristi sted. Steinars gode humør, overbærenhet og varme smil har en egen evne til å samle både barn og voksne rundt ham. Omsorg og kjærlighet mellom mennesker kjenner ingen landegrenser.

Stiftelsens arbeid har også vært betydningsfullt i Israel. Ordene «Trøst, trøst mitt folk» har vært med som en påminnelse om oppdraget. Steinar og Alfhild har reist også hit med evangeliet og med praktisk hjelp, blant annet til traumatiserte barn. I en urolig tid har ønsket vært å stå sammen med mennesker som trenger omsorg, trøst og håp.

Mennesket først

Steinar og Alfhild har ofret mye gjennom et langt liv i tjeneste. De har gitt av seg selv for å hjelpe andre mennesker, og har sett dette som en tjeneste for Jesus Kristus. Arbeidet har vært drevet med et ønske om at alt som blir gjort, skal være til ære for Hans navn.

Utholdenhet står igjen som et kjennetegn på tjenesten. I Hebreerbrevet blir vi minnet om betydningen av nettopp dette: *«Kast ikke bort frimodigheten! For den har stor lønn. Dere trenger utholdenhet, så dere kan gjøre Guds vilje og vinne det som er lovet.»*

Bibelen forteller også om troshelter som opplevde både motgang og seier. De begynte som svake, men fikk styrke. Det minner oss om at tjeneste ikke først og fremst handler om å være sterk i seg selv, men om utholdenhet, besluttsomhet og tillit til Gud – også når veien blir vanskelig.

Den praktiske hjelpen og forkynnelsen av evangeliet hører sammen. Målet har vært å gi mennesker både legemlig og åndelig hjelp – og samtidig bidra med hjelp til selvhjelp.

Arbeidet kan sammenlignes med å kaste en stein ut i vannet. Først kommer én ring, så en til. Ringene blir stadig flere, og de når stadig lenger utover.

Slik har også arbeidet utviklet seg. Vi tror Gud selv har åpnet veien inn til nye prosjekter, og at Han også har lukket dører når det har vært nødvendig.

Steinar har vært en uvanlig arbeidsom leder. Han har ikke vært redd for konflikter eller for å møte nye og ukjente kulturer. Mange ganger har det vært nødvendig å være både tydelig og fast for å bli forstått. Samtidig har han møtt mennesker med stor ydmykhet og respekt.

For ham har menneskeverdet aldri vært avhengig av posisjon eller livssituasjon. Også den som bokstavelig eller billedlig talt ligger helt nede i grøfta, har den samme verdien som alle andre.

Det er nettopp blant mennesker som lett blir glemt – barn og voksne som få andre vil ha noe med å gjøre – at stiftelsen har ønsket å være til stede.

Gjennom arbeidet ønsker Harilastiftelsen Håp å være Jesu utstrakte hånd til mennesker i nød.

Vår takk til Steinar og Alfhild lar seg vanskelig uttrykke fullt ut på et stykke papir. Men vi takker dem av hele vårt hjerte – og framfor alt takker vi vår Frelser for det som har fått vokse fram gjennom deres liv og tjeneste.

En tid for alt

Det er en tid for alt. Årene går, og gjennom lengre tid har det vært tenkt og bedt over hvordan Steinar og Alfhild kunne få avlastning fra oppgavene de har båret gjennom så mange år.

Nå er tiden kommet.

Verden rundt oss er urolig, og hjelpearbeid i land preget av konflikter er blitt enda mer krevende. Samtidig opplever menneskene som bor der en stadig større nød. Midt i alt dette tror vi at Gud er mektig til å gjøre det som tjener Hans rike.

Derfor er et vaktskifte ikke slutten på historien.

Peder og Solgunn går nå inn i tjenesten med sine gaver og sin utrustning. Vi tror Gud legger de ferdiglagte gjerningene foran dem og oss, og vi får takke for Hans allmakt, Hans gode vilje og Hans store nåde.

Stafettpinnen går videre

Et nytt lederskap betyr ikke at alt skal gjøres nøyaktig slik det har vært gjort før. Gud lager ingen kopi av det som allerede er gjort. Nye mennesker har andre gaver, andre erfaringer og andre måter å løse oppgavene på.

Vi tror Han vil utruste, lede og vise veien videre – også når den blir annerledes enn den vi kjenner fra før. For selv når alt kan se håpløst ut for oss mennesker, tror vi at Gud har den fulle oversikten. Vi ser bare stykkevis og delt.

Vi takker Gud for Peder og Solgunn, som nå tar stafettpinnen videre.

Samtidig trenger de at alle vi som kjenner og står sammen med dette arbeidet, fortsatt er med. Ikke minst trenger de våre forbønner. Vi vil be om at Gud leder dem i oppgavene som ligger foran, gir dem visdom i vanskelige valg og åpner de dørene som skal åpnes.

Vi takker for alle menneskene som har fått hjelp, for dørene som har blitt åpnet, og for alle som gjennom årene har stått sammen med stiftelsen.

Vi ber om Guds rike velsignelse over Peder og Solgunn, over familien deres, deres liv og tjeneste – og over Harilastiftelsen Håp i tiden som ligger foran.

Som en avsluttende påminnelse om oppdraget står ordene fra 2. Korinterbrev 5,20–21:

«Så er vi da sendebud i Kristi sted, som om Gud selv formaner ved oss. Vi ber i Kristi sted: La dere forlike med Gud. Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud.»

Takk Gud for alt.

Sigbjørn Handeland

TUR MAI 2026

Kjære venner!

Jeg sitter og hører på radioen mens jeg skriver. Den spiller ut «vandrer i Guds lys» En barnesang, om å gå i Guds lys slik han er lys for oss. Tilgi hverandre, be for hverandre og elske hverandre slik Gud har elsket oss.

Så enkel sang, men likevel med stor dybde.
Det får meg til å tenke på hva Jesus sa: «Ingen har større kjærlighet enn dette, at han gir sitt liv for sine venner» Takk Jesus for at du gav ditt liv for oss.

Å gi sitt liv, kan både ha en kort og en lang tidsramme.

Jesus hadde en kort tid på jorden, men han gav oss et evig liv. Og ved det også tilgang til Den Hellige Ånd. En langvarig veiviser og læremester til «Å vandre i Guds lys» på denne jorden.

Jeg fikk være med til Russland for første gang - som en venn.

Slik vandret vi sammen i Guds lys. Vi traff mennesker i mange ulike livssituasjoner, fra å se rikdom i storbyen til landsbygdas krevende utfordringer.

Men i mørket så vi likevel håp. Håpet i øyne på barna, håpet i øyne på voksne og håp til Gud vår felles Far. Han som var med oss hver dag. Han viste Guds lys for oss alle. Vi fikk gleden ved å kunne gi og de fikk gleden av å få. Men vi var vel kanskje dem som fikk den største gleden …

Vi fikk være med på en tur der alle typer mennesker ble i varetatt og sett. Fra de minste foreldreløse, til den eldste, som var bundet i kroppens skrøpeligheter. Han viste oss søsken som har blitt satt fri fra avhengighet og hvordan Gud leger oss når vi tilgir og blir tilgitt. Hvilken kraft vi har i Ham.

Gud er god slik. Han viser oss våre søskens styrker og svakheter og han gir oss kraft til være med å bygge Hans menighet. – Et folkeslag. Han binder oss sammen langt forbi landegrenser.

Hver dag var vi samlet i bønn og lovsang for Ham. I forskjellige kirkerom, menigheter og hus. De russiske vennene våre er dypt takknemlig for hva Herren gjør gjennom dere. Jesus har vist hvordan vi skal elske hverandre, ved først og fremst å elske

Kathrine

Hjemme hos denne flotte gutten

Ham. Å «vandre i Guds lys» er å vandre i Sannhetens Ånds frukter. Først da elsker vi hverandre.

Det er en glede å ha fått være med.

Jeg har fått den tilliten til å bli et styremedlem i stiftelsen, og det har jeg takket jeg ja til. Så det blir nok flere turer til våre venner i Russland om Gud vil.

Guds fred med dere alle.

Kathrine Alsand

Russlandstur – eit eventyr med Gud og folk

25. Mai sette Ingrid og eg oss i bilen og løyste handbrekket på den gamle 2000 modell landcruiseren min. Vi er frå same menighet, og møtte Steinar på påskemøta våre i Håp evangeliske forsamling i Eikelandsosen. Vi sette kursen austover frå Eikelandsosen.

Regnet slo hardt mot frontruta, og vindusviskarane gjekk nesten utan stans. Veret var rett og slett ufyselig. Men då vi bikka toppen på Hardangervidda, Dyranut, opna himmelen seg. Regnet stilna, skyene sprakk opp, og lyset kom tilbake over fjella. Godveret skulle faktisk følgje oss omtrent heile vegen – heilt til vi igjen bikka over Hardangervidda på heimturen.

Vi køyrde vidare austover medan landskapet skifta utanfor bilvindauga. Eg overnatta hos søstra mi i Oslo, og Ingrid hos slekt på andre kanten av byen. Neste føremiddag møtte vi bussen i Moss. Så kom ein stor Volvo køyrande. Ein boggiebuss med over 60 sete, høg og lang, med store speglar og blanke sider. I frontruta sat Steinar og vinka. Då han kom ut, møtte han oss med eit stort smil og ein god og varm klem. Vi bar bagasjen inn, fann plassane våre og innlosjerte oss i bussen. Rundt oss var det summing, latter og forventning. Sekkar blei stua bort, dører blei lukka, og motoren byrja å dure under oss. Og så var turen i gang.

Eit eventyr.

Eit eventyr eg eigentleg ikkje visste kva kom til å innebere. Eg hadde kjent det lenge på førehand – ein uro i magen, men også ei kribling og ei forventning. Det var spennande og interessant, men i den tida vi lever i, var det også litt småskummelt. Kvar grensepassering, kvar kontroll og kvar ny veg låg framfor oss som noko ukjent. Det skulle vise seg å bli ei fantastisk oppleving. Vi kryssa Sverige og Estland før vi kom fram til den russiske grensa. Der blei vi ståande i åtte–ni timar. Bussen stod i kø mellom andre køyretøy, medan timane gjekk sakte. Vi såg grensevakter gå fram og tilbake, høyrde dører som blei opna og lukka, og kjende på den trykkjande uvissa i kroppen. Det var mykje venting, usikkerheit og spenning før vi omsider kom oss gjennom.

Rundt halv tre på natta sette vi oss i bussen igjen og køyrde vidare. Mange av oss var trøytte, og utanfor låg mørket tett over vegen. Inne i bussen var det stille, berre brotne av den jamne motorlyden, eit host eller ein låg samtale frå eit sete lenger framme. Etter mange timar på vegen kom vi fram til barnebyen Vårsol. Vi var slitne etter reisa, men blei møtte med varme. Lukta av frukost spreidde seg i rommet, og snart sat vi med mat framfor oss og fekk samla krefter før vi skulle vidare i programmet og besøke ulike institusjonar og menneske.

Matias

Eg skal ikkje fortelje om kvar einaste dag eller kvar einaste stad vi var innom. Men eg har lyst til å trekkje fram noko av det som har festa seg aller sterkast hos meg. Harilastiftelsen og Steinar Harila driv eit omfattande hjelpearbeid i Russland – eit arbeid som blir drive i ei tid der det er utruleg krevjande å drive hjelpearbeid på tvers av landegrenser. Å få sjå dette med eigne auge var stort. Det er éin ting å høyre om arbeidet. Det er noko heilt anna å stå der sjølv. Å kjenne lufta, sjå bygningane og romma, høyre stemmene og møte blikka til menneska som bur og arbeider der. Å sjå det Harilastiftelsen har bygd opp gjennom 3 tiår. Å sjå det dei driv, og møte menneska som er ein del av dette arbeidet. Vi var der berre ein kort periode. Men menneska vi møtte, er der framleis. Dei vaknar i dei same romma, går dei same gangane og lever vidare i dei forholda dei lever i. Forhold som på mange måtar er vanskelege å førestille seg for oss som kjem utanfrå. Og nettopp derfor trur eg det gjorde så sterkt inntrykk å møte desse menneska. Å sjå gleda i ansikta deira. Å høyre latteren og dei varme helsingane. Å sjå korleis eit smil kunne lyse opp eit heilt rom. Å sjå takknemlegheita i eit handtrykk, ein klem eller eit blikk som blei halde litt lenger enn vanleg. Å sjå kva arbeidet faktisk betyr for dei. Det seier noko om kor stort dette arbeidet er.

Nokre av dei sterkaste minna eg kjem til å ta med meg resten av livet, er dei personlege møta. Menneske som har delt historier frå livet sitt med oss. Menneske som har opna heimane sine for oss. Vi fekk kome heilt inn, inn i heimane, ja, til og med inn på soveromma, og sjå korleis menneska faktisk lever. Vi såg enkle rom, sletne møblar, personlege ting og kvardagsliv som ikkje var stelt til for besøk. Det var nært og ekte, og det gjorde inntrykk å få stå der som gjest. Det er eit arbeid som er heilt uvurderleg. Og som Steinar sjølv seier: Dette hadde ikkje gått utan Guds hjelp. Vi besøkte mange institusjonar og mange forskjellige stader. Alle hadde på kvar sin måte ei eiga historie. Vi møtte menneske som ville fortelje, menneske som berre smilte, og menneske som trong tid før dei våga å sleppe oss innpå seg. Men éin ting var tydeleg gjennom heile turen: Alt var bygd på kristendomen og på eit kristent fundament. Det var kanskje noko av det som gjorde sterkast inntrykk på meg. Frå eg gjekk om bord i bussen, til eg gjekk av igjen, opplevde eg at det åndelege livet var så tydeleg til stades. Det var Gud, Jesus og Bibelen som stod sentralt.
Det var bibelord som blei lesne høgt.
Det var salmar som fylte bussen og romma vi var i.
Det var andaktar før vi skulle ut på nye besøk.

Det var ord for dagen medan landskapet glei forbi utanfor vindauga.
Det var samtalar om Gud, misjon, trua vår, og livet som kristen, både rundt bordet og i dei stille stundene på kvelden.
Det var rett og slett noko som gjennomsyrte heile turen.
Det var nesten ikkje rom for noko anna. Og det opplevde eg positivt.

Og det seier noko om kor sterkt knytt dette arbeidet er til trua på Gud. For meg blei det veldig tydeleg at trua ikkje berre er noko som blir snakka om – ho er sjølve fundamentet for arbeidet. Ho var synleg i måten menneska blei møtte på, i orda som blei brukte, og i håpet som blei halde levande. Og eg trur det er nettopp derfor arbeidet kan vere så sterkt. Vi reiste med ein

fantastisk gjeng og køyrde mange mil både hit og dit. Steinar og Per Einar losa oss gjennom tronge gater og byar med den lange bussen. Vi såg blokker, små trehus, butikkar, kyrkjer og menneske som skunda seg langs vegane. Nokre gonger måtte vi ta svingane med stor presisjon, medan folk på fortauet snudde seg og såg etter den store norske bussen med innskrifta H.T.R bussreiser på sida.

For meg har denne turen vore ei utruleg sterk oppleving – på mange ulike måtar. Det å få oppleve at for Gud er ingen grense stengt, har festa seg hos meg. Steinar seier det så fint: «Det finst ingen stengt grense for kjærleiken.» Og det er kanskje noko av det eg sit igjen med etter denne turen. Grenser kan stengje menneske ute. Grenser kan skilje land. Grenser kan skape avstand. Men Guds kjærleik kjenner ikkje slike grenser. Dette er Steinar sitt kall. Og denne gongen opplevde eg at det også var mitt kall å få vere med på denne turen. Eg opplevde at Gud arbeidde. At Gud verka. At det skjer ting der borte. Og det å få sjå misjon utført i praksis på denne måten, har betydd ufatteleg mykje for meg. Det var ikkje berre ord eller planar på eit papir. Det var menneske, rom, hender, blikk og konkrete handlingar. Det går knapt ein dag utan at eg tenkjer på noko frå denne turen. Eg tenkjer på menneska vi møtte, på historiene dei delte. Eg tenkjer på hendene vi heldt, klemmane vi fekk, og smila som møtte oss. Eg tenkjer på stadene vi besøkte. Og eg tenkjer på alle dei menneska som framleis står midt i dette.

Eg har og fått kontakt med menneske både på norsk og russisk side som eg framleis har kontakt med i dag. Menneske som har fått ein plass i livet mitt, og som betyr mykje for meg. Det kan vere ein kort melding, eit bilete eller nokre få ord. Det betyr mykje. Vi reiste til Russland med ein buss full av forventning, og utstyr. Men eg reiste heim med mykje meir enn eg hadde med meg då eg reiste. Eg reiste heim med inntrykk, minner, nye vennskap, historier, ansikt og stemmer eg ikkje kjem til å gløyme. Og med ei endå sterkare tru på at Gud kan bruke menneske som er villige til å stille opp. Så vil eg seie:
Takk.
Takk for ein fantastisk flott tur.
Takk til alle som var med.
Takk til alle som gav gåver.
Takk til alle som gjorde det praktiske arbeidet.
Takk til alle som på ulike måtar gjer dette arbeidet mogleg
Og ikkje minst:
Takk til Gud.
For utan Han hadde denne turen aldri vore det eventyret han blei. Og eg trur ikkje dette er eit eventyr eg kjem til å bli ferdig med med det første. For det ligg framleis med meg. Eg kan framleis kjenne duren frå bussen, sjå landskapet gli forbi og hente fram att ansikta til menneska vi møtte. Og eg trur Gud framleis har meir å gjere.

Matias Øygard

MISJONSFEST

Peder Almedal er ny daglig leder i Harilastiftelsen Håp og dette ble markert med en misjonsfest på Frikstad bedehus lørdag 26.september.

Som en viktig del av kvelden, var det en forbønnshandling for Peder. Han går inn i denne tjenesten sammen med sin kone Solgunn, som var forhindret fra å komme på festen.

Festen ble ledet på en fin måte av styremedlem Jostein Morlandstø. Først en liten samling oppe i møtesalen, hvoretter vi gikk til festpyntede bord i underetasjen. Fiskesuppe, pølser og nydelige kaker var på menyen. Folk fikk god tid til å spise og snakke sammen før vi igjen samlet oss i møtesalen.

Koret Logos sang for oss, det gjorde også Peder på trekkspill, akkompagnert av sin bror på gitar. Peder hadde en god tale hvor han tok oss med på den lange veien, fra å ha blitt utfordret til denne tjenesten til å ha fått klarhet i å si ja til kallet. Han går inn i dette arbeidet sammen med Solgunn med ydmykhet og stor respekt; med spenning og takknemlighet.

Steinar Harila som har ledet stiftelsen i alle år, gir altså nå stafettpinnen videre til Peder Almedal. Det betyr heldigvis ikke at han trekker seg ut av tjenesten i Harilastiftelsen Håp. Han fortsetter med samme iver som før, bare på en litt annen måte. Han hadde en fin takketale, men også en sterk utfordring til forsamlingen om å gi full gass for å vinne mennesker for Himmelen. Steinar viste film fra Neve Michael og bilder fra de ulike prosjekter i Russland. Mens han sto på talerstolen kom det en telefon fra Svetlana, som på høyttaler kom med rørende takkens ord for all hjelp de i Russland har fått.

Sigbjørn Handeland i styret kom med en hilsen, hvor han ønsket Peder varmt velkommen, og hadde mange gode, rosende ord til Steinar og Alfhild. Dette var uten tvil vel fortjent! Det var også en varm hilsen fra Frikstad bedehus v/ Tor André Haddeland. Det vanket blomster til både Peder, Steinar og Alfhild.

Amerikansk auksjon var også med i programmet. Artig innslag. Flotte ryddesager fikk nye eiere og Harilastiftelsen Håp et godt økonomisk tilskudd. Dette i tillegg til misjonsoffer. Takk til alle givere!

En dyktig festkomite, ledet av Alfhild, hadde virkelig lagt til rette for at alt var så fint og gildt. Stor innsats som fortjener stor takk!

Red.

Festleder Jostein

Stille før stormen

Folk koste seg med god mat

God stemning rundt bordene

Glimt av noen av de fremmøtte

Disse fire hadde tatt turen helt fra Jæren denne kvelden

Logos sang så fint

Så et lite intervju med Peder

Peder i aksjon

Leder for festkomiteen Alfhild - mye som måtte forberedes

Noen av medhjelperne

TAKK FOR STØTTEN

TAKK

Takk til alle medarbeidere i Norge.

Takk til alle som ber.

Takk til alle trofaste givere.

Takk til alle som har basarer, møter, auksjoner og andre arrangementer for å skaffe penger til Harilastiftelsen Håp sitt arbeid. Det er mange som har hatt jubileer av ulike slag og har i den forbindelse sendt store pengegaver til stiftelsen. Minnegaver ved begravelser utgjør også en vesentlig inntekt.

Takk til alle som har strikket sokker, gensere, skjerf, babytepper, luer m.m.

Takk til alle som har gitt klær og utstyr.

Takk til dere som driver gjenbruksbutikk.

Takk til våre sjåfører og dere som hjelper med pakking og lasting av varer.

Vi vil gjennom bladet takke alle dere som støtter arbeidet på forskjellige måter.
Det er dere som gjør det mulig å utføre dette store og omfattende hjelpearbeidet.

Mannen som går gjennom stengte dører

Her skriver Konstantin Tikhonov en spennende bok som gir innsikt i mange forhold som ikke er kjent for folk flest. Tema er hvordan russiske øyne ser på det arbeidet stiftelsen har drevet i Russland gjennom mange år. Boken koster **kr. 248,-**

Alt som kommer inn ved salget går til hjelpearbeidet.

Boka «Ansatt i himmelen»

er en spennende bok om Steinar Harila sitt liv og virke. Boka er skrevet av Tor-Bjørn Nordgaard og koster **kr. 248,-**

Alt som kommer inn ved salget går til hjelpearbeidet.

For bestilling av bøkene:
E-post: steinar@sharila.no
Tlf: 92267031

BYGGMESTER
DALE OG TØNNESSEN

+47 908 177 81

thomas@daletonnessen.no

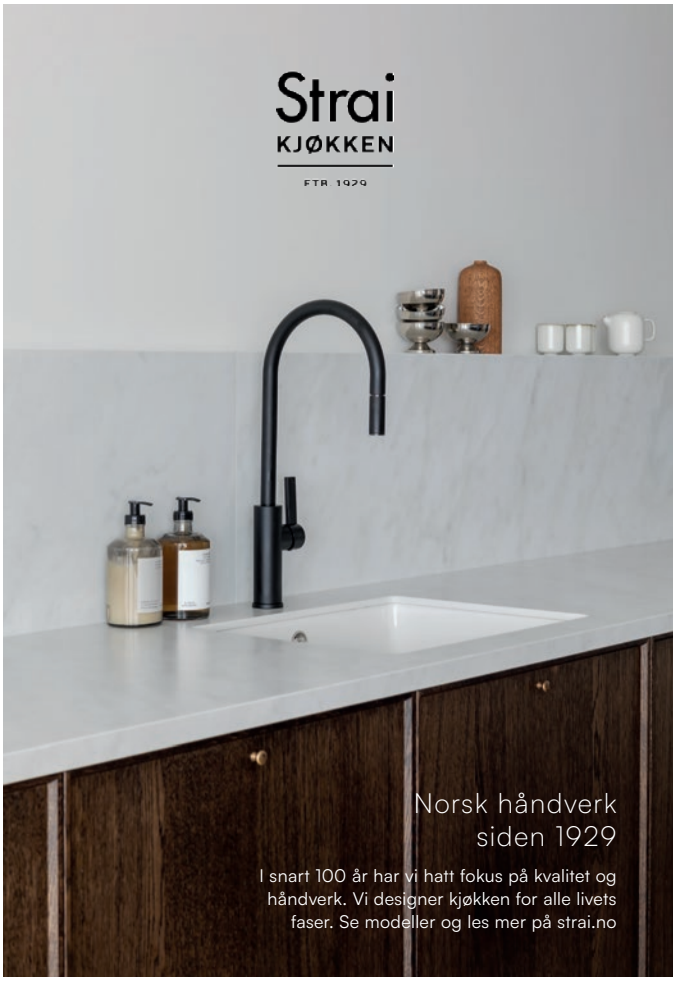
EIKEN
HYTTER

www.eikenhytter.no
post@eikenhytter.no | 383 49 650

Vil du bli annonsør i bladet?

Send henvendelse til steinar@sharila.no.

Hovedlageret til Harilastiftelsen HÅP er i Kristiansand

Adressen er Skibåsen 32A, Sørlandsparken.

Her er det blitt en forandring når det gjelder mottak av varer. Lageret er ikke lenger åpent på torsdager.

Det er imidlertid plassert en dunk på utsiden hvor dere kan legge varer når dere ønsker.

Det er som før viktig at det som leveres er helt og rent.

Takk til alle som bidrar!

Følg Harilastiftelsen Håp

Følg oss på Facebook
i gruppen «Harilastiftelsen Håp»

Følg oss på hjemmesiden:
www.hsh.no

LEIE BUSS?

Harilastiftelsen HÅP har en kombibuss med 25 seter og et stortlasterom. Denne bussen egner seg godt til å transportere f.eks. sykler og kajakker og til annen varetransport.

Stiftelsen har også en turistbuss til utleie. Bussen har 59 seter (+ guide- og sjåførsete).

Bussene er stasjonert i Kristiansand.

Ta kontakt dersom du, ditt firma, lag, klubb eller forening ønsker å leie buss!

Erik Eftevåg
Tlf. 99 53 26 89
Mail: eftevaag87@hotmail.com

Steinar Harila
Tlf. 92 26 70 31
Mail: steinar@sharila.no

MØTER OG TURER

Peder Almedal, 2026
03.11 Bedehuskanalen. Live med venner. Solgunn og Peder.
08.11 Ulsteinvik bedehus kl 11.00
10.11 Fevik Misjonskirke kl 19.00
12.11 Byremo bedehus. kl 19.00
18.11 Homstean bedehus. Basar. kl 19.00
20.11–01.12 Hjelpesendingstur til Russland

2027
31.01 Åseral bedehus kl 11.00.

Steinar Harila, 2026
10.11 Møte på Rosseland bedehus
12.11–15.11 Møter på Evje
20.11– 01.12 Hjelpesendingstur til Russland
04.12–06.12 Møter i Kopervik
12.12 Møte i Blå Kors Kristiansand
15.12 TV. Destinasjon Kristiansand – Bedehuskanalen

2027
Uke 2 Volda bedehus
14.01 Shofarmøte i Lyngdal
25.03–28.03 Påskemøter i Eikelandsosen
06.04 Salem Kristiansand
20.–26.04 Møteuke på Ulsteinvik

Dette er en foreløpig plan – endringer kan forekomme
TAKK for at du vil be for turene og møtene!

LØNNSTØTTEFONDET

Det er ønskelig å øke lønnstøttefondet, slik at vi kan unngå å bruke gaveinntektene til lønn.

Er dette noe du kan tenke deg å bidra med, bes du benytte **kontonummer: 3000.53.88534.**

Tusen takk!

BRUKTBUTIKKEN HÅP

Bruktbutikken Håp på Klepp, Jærveien 506 arbeider for de ulike prosjektene Harilastiftelsen HÅP har i Russland.

Bruktbutikken har alt fra flotte pyntegjenstander, serviser, klær, sko, leker, elektriske artikler, småmøbler etc. Nye varer kommer inn nesten daglig. Disse klargjøres av butikkens frivillige arbeidere og stilles ut i butikken for salg. Butikken er helt avhengige av frivillige som ønsker å gi av sin tid til støtte for dette arbeidet. Ønsker du å bidra som frivillig butikkvakt kan du kontakte Irene Alise Frøystad, mob. 907 30 922.

ÅPNINGSTIDER:
Mandag-torsdag 11.00–16.00. Fredag-lørdag 11.00–15.00

NORGE P. P

Returadresse:
Steinar Harila
Sømslia 31
4637 Kristiansand

Turdeltakere på trappa på Agape - mai 2026

Herre jeg hjertelig ønsker å fremme din ære,
dertil du skapte meg at jeg din tjener skal være

VIL DU VÆRE MED Å HJELPE?

Gaver mottas med takk til "Harilastiftelsen HÅP"
Konto: 3080.32.71530 | Vipps: 59695

Mer informasjon eller melde adresseendring?
Kontakt Steinar Harila, Sømslia 31, 4637 Kristiansand
Mail: steinar@sharila.no Tlf: 92 26 70 31